23.1.2

3b (שלשה מנלן) $\rightarrow 4b$ (שלשה מנלן)

```
ז. כִּי יִתֵּן אִישׁ אַל רֵעָהוּ כֶּסֶף אוֹ כָלִים לְשָׁמר וְגַנָּב מָבֶּית הָאִישׁ אָם יִפְּצֵא הַנַּנָב יְשָׁלֶם שְׁנִים: אָם לֹא יַמְּצֵא הַנַּנָב וְנָקְרָב בַּעל הַבַּיִת אַל הָאַלהִים אָם לֹא שְׁלֶח
 יָדוֹ בִּמְלֶאבֶת רֵעַהוּ:עַל כָּל דְבַר בָּשָע עַל שור עַל שָה עַל שֶׁה עַל שֶׁלְמָה עַל כָּל אֲבַדְה אָשֶׁר יִאמֶר כִּי הוּא זָה עַד הָאַלהִים יָבא דְבַר שְׁנֵיהֶם אָשֶׁר יַרְשִׁיעָן
                                                                                                                                        אַלהִים יְשַׁלֶם שְנַיִם לְרֵעָהוּ: שמות כב:ו-ח
                                                                                   2. לא תַהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רָב לְנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹת: שמות כג, ב
                                                                               יניקר על ראש הַפָּר לְפְנֵי ה' וְשָׁחַט אֵת הַפָּר לְפְנֵי ה' וְשָׁחַט אֵת הַפָּר לְפְנֵי ה': ויקרא ד, טו
4. ולאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמן: במדבד יא, טז
                                             .. וְשַׁפְּטוּ הַעָּדָה בֵּין הַמַּכָּה וּבִין גֹאֶל הַדָּם עַל הַמְּשֹׁפְּטִים הָאֵלָה: וְהַאִילוּ הַעַדָה אֶת הַרֹצֵחַ מִיָּד גֹאֶל הַדָּם במדבר לה, כד-כה
                                                                    ה וְאָם נָקַבָה תֵלֶד וְטָמָאָה שָבַעִים כָּנָדָתָה וְשָׁשִׁים יוֹם וְשֵּׁשֵׁת יָמִים תֵּשֶׁב עַל דְמֵי טָהֶרָה: ויקרא יב, ה
                                                       ז. וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קרְנוֹת מִזְבַּח...וּמִן הַדָּם יִתַּן עַל קרְנוֹת מִזְבַּח הָעָלָה וּיִקרא ד
                               אַ בַּפַפֹּלת תַּשְׁבוּ שַׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׁרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּפַפֹּלת: לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתַיכֶם כִּי בַפַפּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... ייקרא כג, מב
                                                                                                            פ. וְעַל כַּל נַפְשׁת מֶת לֹא יָבֹא לָאֲבִיוֹ וֹלְאָמוֹ לֹא יְטַמֵּא: ויקרא כּא, יא
                                                                                      סו. באשִית בָּפוּבִי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחְלֵב אִמּו: שמות כג, יט
                               וָהָיוּ לְטוֹטַפֿת בֵּין עֵינֵיכֵם: דברים יא, יח
                                                                                           וָהָיוּ לְטֹטֻפֹּת בֵּין עֵינֵיך: דברים ו, ח
                                                                                                                                               11. ...וּלְטוֹטַפֿת בֵּין עֵינֵיךְ שמות יג, טז
                                                                                                           21. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף אל פני האדן ה' שמות כג, יז
```

- I Source for 3 דיינים v. 1 (3 mentions of אלהים
 - a ר' יאשיה all 3 mentions needed
 - b יינתן first one needed for essential statement #2-3 mean "2" and we need odd number 3
 - i Dispute: דורשין תחילות
 - 1 Rejection: all agree that we don't count first instance of repeated phrase
 - ii Dispute: whether the first occasion of אלהים is to be expected (ר' יונתן) or is unusual (should say ר"י שופט
 - Challenge: doesn't ר' יאישה require a built-in odd number as per v. 2? (→can have majority)
 - 2 Answer: he relies on ר' יהודה's approach to ב"ד הגדול (70 even)
 - (a) Challenge: we only know ב"ד' sapproach as applied to ב"ד; does he apply to smaller ב"ד?
 - (b) Proof: אר' יהודה 'r's approach to אריפת עגלה and סמיכת זקנים (5) is buttressed by need for odd number
 - (i) Rather: ר' יהודה takes ר' יהודה approach one step further –
 - (ii) And: he uses v. 2 (לנטות) to apply to ד"מ, but ד"מ require no majority
 - 1. Challenge: ruling that in ד"מ, majority determines ruling
 - 2. Answer: he infers that via ק"ו from דיני נפשות
- II Analysis רבי's unusual opinion (ברייתא)
 - require 3; רבי require 5 ד"מ ברייתא
 - i Supposed reason: that the גמ"ד should happen with 3 (i.e. at least 3 who find for the decision)
 - 1 reductio (ב"ד הגדול: אבהו: should require 141 (to have גמ"ד with 71) and מ"ד) 45 סנהדרי קטנה 45 אנמ"ד with 23)
 - 2 rather: v. 4 implies 70(1) at time of gathering (תחילת דין); v. 5 implies 20 (+3) at time of judging (תחילת דין)
 - (a) similarly: v. 1 implies אלהים (3) at time of approach (תחילת דין)
 - i rather: ירבי's reason − ירשיעון implies 2 (plural) + earlier אלהים = 4; can't be even → 5
 - 1 רבנן (who say 3): read ירשיען as it is written singular ('tho vocalized as plural)
- III Discussion of אם למקרא/אם למקרא
 - a יש אם למקרא all hold רבי, ורבי יהודה בן רועץ, ובית שמאי, ורבי שמעון, ורבי עקיבא :ר' יוחנן (meaning follows vocalization)
 - i רבי: as per above
 - ii בן רועץ in re: שבועים (v. 6)
 - $^{\circ}$ בית שמאי: requires מתן שתים as per vocalization of סרגוי: (v. 7 x3 = 6; 4 for and 2
 - iv ייש : requires 3+ walls for סוכה as per v. 8 (2x3=6; 1 for itself 2=4, הלמ"מ reduces 4th to ספת ועפת
 - v רביעית : allows for טומאת אהל if there is a רביעית דם from 2 מתים, as per נפשות (v. 9)
 - b Challenge (א אחא): everyone accepts אם למקרא, evidenced by v. 10 we all read it as "milk", not "fat"
 - i Rather: all accept אם למקרא, and each point (above) has a local explanation for the dispute (where applicable)
 - Challenge: there certainly is a dispute; אם למסורת ישמעאל אל (אם בתי תפילין בתי תפילין בתי הפילין ישמעאל v. 11 אם למסורת ר"ע השמעאל (אם למסורת ר"ע) אם למסורת ר"ע הפילין אם למסורת ר"ע השמעאל (אם למסורת ר"ע) אם למסורת ר"ע הפילין אם הפילין אם למסורת ר"ע הפילין אם למסורת ר"ע הפילין אם הפילין אם למסורת ר"ע הפילין אם ה
 - i Rather: disagreement exists, but only where the lettering is different; if the same (e.g. v. 10) all agree יש אם למקרא
 - ii Challenge: there is disagreement even where lettering is the same as per י יהודה בן תימא ' (v. 12)
 - 1 Rather: the disagreement extends to words with common lettering;
 - 2 And: reason we all interpret v. 10 as "milk" because the phrase אתבשל implies דרך בישול (not with fat)